

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3233, 3605 og 4473; tillæg A sp. 2369; tillæg B sp. 673; tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 407 af 3. september 1985.

I. Lovforslaget indeholder en justering af medlems- og arbejdsgiverbidragene til arbejdsløshedsforsikringen som følge af det såkaldte nettofinansieringsprincip for efterlønsordningen.

I forbindelse med efterlønsordningens indførelse, jfr. lov nr. 555 af 15. november 1978, forhøjede medlems- og arbejdsgiverbidragene til arbejdsløshedsforsikringen med henblik på at finansiere efterlønsordningens nettoudgifter. Baggrunden for forhøjelsen var forudsætningen om, at medlemmer og arbejdsgivere skulle finansiere efterlønsordningen. Udgifterne blev fordelt således, at medlemmerne skulle bære $\frac{1}{2}$ og arbejdsgiverne $\frac{1}{3}$.

Da de forventede nettoudgifter naturligvis kun kunne opgøres skønsmæssigt, blev det besluttet, at finansieringen af efterlønsordningen skulle tages op til overvejelse efter tre års forløb.

I 1982 besluttede folkettingen, at medlems- og arbejdsgiverbidragene skulle forhøjes således, at medlemmerne og arbejdsgiverne stort set kom til at dække nettoudgifterne til efterlønnen under forudsætning af et antal efterlønsmodtagere i 1982 på 70.000 og stigende i perioden frem til 1985 med gennemsnitligt 5.000 om året. Samtidig vedtog folkettingen, at efterlønnens 3. trin skulle forhøjes fra 60 pct. til 70 pct., og at medlemmerne alene skulle dække denne forbedring af efterlønsordningen.

Derfor blev medlemsbidraget i lov nr. 113 af 31. marts 1982 forhøjet til 3,75 gange dagpengenes størrelse pr. 1. oktober det forudgående år, medens arbejdsgiverbidraget blev fastsat til 3,25 gange højeste dagpenge.

Medlemsbidraget er pr. 1. januar 1983 blevet forhøjet til 6 gange dagpengenes størrelse og pr. 1.

januar 1985 til 7 gange dagpengenes størrelse; dog kun det halve for efterlønsmodtagere.

Arbejdsgiverbidraget er pr. 1. januar 1983 blevet fastsat til 11,25 gange højeste dagpenge.

Begrundelsen for disse forhøjelser for medlems- og arbejdsgiverbidragene har været styrkelse af forsikringselementet i arbejdsløshedsforsikringen og nedbringelse af de offentlige udgifter til arbejdsløshedsdagpenge og efterløn.

I perioden fra 1982 har det vist sig, at nettoudgifterne til efterlønsordningen er steget yderligere især som følge af en ekstraordinær stor tilgang til ordningen. Desuden er der ved forhøjelsen af medlemsbidraget i 1982 til 3,75 gange dagpengens størrelse alene skabt dækning til 1985 for de skønnede merudgifter ved forhøjelsen af efterlønnens 3. trin fra 60 pct. til 70 pct.

Det foreslås derfor i § 1, nr. 3 og 4, at medlems- og arbejdsgiverbidragene forhøjes med 0,25 til henholdsvis 7,25 gange dagpengenes størrelse og 11,50 gange højeste dagpenge pr. 1. oktober det foregående år.

Finansieringsspørgsmålet vil i øvrigt blive overvejet i udvalget om supplerende dagpenge og fejludbetalinger, idet dette udvalg også skal overveje forslag til et ændret finansieringssystem for arbejdsløshedsforsikringen.

II. Lovforslaget indeholder endvidere en bestemmelse, der bemyndiger direktøren for arbejdsløshedsforsikringen til at ændre en udbetalingsperiode for efterlønnen, når særlige forhold taler herfor. Der henvises til § 1, nr. 2.

III. Lovforslaget indeholder endelig ændringer af loven som følge af en revision af den nordiske overenskomst om arbejdsløshedsforsikringsydelse. Der henvises til § 1, nr. 1 og 5.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget om forhøjelse af medlemsbidraget skønnes at give staten en merindtægt på ca. 155 mill. kr. i 1986 og følgende år, medens forslaget om forhøjelse af arbejdsgiverbidraget forventes at